

31. januar 2023

FM 2023/85

Hermed fremsættes følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om hvad vi kan gøre for at undgå problemer med invasive dyrearter og beskytte vores egne oprindelige dyrearter i landet.

(Inatsisartut medlem, Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Det er sommetider godt at komme med eksempler fra der man kommer fra.

Hvis man tager Ilulissat som eksempel, før i tiden var narsarsuaq fyldt med gæs. Men nu er de desværre et sjældnere syn. På den anden side bliver der flere og flere Canada Gås.

Netop fordi Canada Gåsen er større end vores egen gås, konkurrerer de om pladsen og er ved at overtage områderne.

I andre lande regulerer man for invasive dyrearter for at mindske bestanden. F.eks. er den europæiske kanin der er blevet indført til Australien, og da bestanden blev for stor og den begyndte at være problematisk, lavede man en sygdom der kun ramte kaninen for komme problemet til livs. Bestanden var blevet så stor at det var begyndt at gå ud over andre oprindelige arter, derefter startede man en statsstøttet regulering.

Men her i landet, ja endnu engang i vores eget land, vi har en ”vi risikerer at udrydde dem og sådan noget gør man ikke” tankegang. Vi har sågar beskyttet den invasive Canada Gås ved at indføre jagtperioder. Det kan vi også sagtens bevise, for jeg har i 21/02-2020 fået et meget klart svar på mit § 37 spørgsmål. I besvarelsen fremgik det at man allerede siden 2016 har sat jagtperioden på det længste tidsrum. Ja da, den tid den må fanges. Læg mærke til at man ikke nævnte hvornår den må reguleres.

Man kan også være overrasket over Naalakkersisuts svar, hvor det deri fremgik; at det vil være svært at forhøje antallet af den grønlandske gås, ved at forlænge jagtsæsonen på Canadagåsen.

Det er ellers så tydeligt at se med egne øjne, den ændring der sker, når man bor lige ved siden af det sted hvor der plejede at være mange grønlandske, der bliver overtaget af de store Canada Gås, bare ved at gå 10min, i Ilulissat ved Nuussuaattaq i efteråret. Man behøver ikke engang gætte sig til resultatet, og man kan heller ikke regne med at se de grønlandske gæs.

I 2007 foretog Aarhus Universitet en delvis optælling af Canada Gåsen der viste at der var omkring 45.000, selvom det blot var en delvis optælling. NU hvor de bliver mere og mere synlige, kunne man blive bekymret for at den grønlandske gås slet ikke vil være i landet længere i de kommende år, når Canada gåsen har overtaget dens plads.

Det er mærkværdigt at man også fører begrænset jagt på dyr der slet ikke hører hjemme i Grønland. Som sagt fik jeg svar på mit § 37 spørgsmål, som det fremgik at det ikke er hensigtsmæssigt at jage dem under rugning af deres æg, da det kunne have en negativ indflydelse på andre arter. Hvorfor skal man dog konkludere det således?

I 2021 udgav Naalakkersuisut en biodiversitets strategi til 2030. Her fremgår det på s. 33 at:

”Delmål 3:

I 2030 er introduktion og spredning af problematiske invasive arter begrænset gennem internationalt samarbejde og begrænsning af invasive arters spredning i Grønland”¹

Når man nu allerede har lavet en strategi, er så ikke på tide at gøre noget rent praktisk?

Burde hensigten ikke være at vi skal gøre alt for at bevare den grønlandske gås direkte? Og ikke beskytte en invasiv art.

Således fremsætter jeg en sådan forslag til forespørgselsdebat til Inatsisartut, da jeg mener at man ikke blot skal acceptere disse forhold og at vi bør gøre noget for beskytte de oprindelige dyrearter i Grønland.

God debat.

---

¹ <https://intra.ina.gl/media/2555747/d-inatsisartut-temp-rapport-biodiversitetsstrategi-2021-dakal.pdf>